

Concello do Porriño

Concello do Porriño
TABOLEIRO DE EDICTOS MUNICIPAL

DOCUMENTO:

Data inicial de exposición: 28/12/17

Data final de exposición: 02/05/17

Porriño, a de de

RESOLUCIÓN DA ALCALDÍA SOBRE INADMISIÓN DO RECURSO POTESTATIVO DE REPOSICIÓN INTERPOSTO POR D. EDUARDO REJO PORTELA CONTRA ÁS BASES REGULADORAS DA CONVOCATORIA DE PROBAS SELECTIVAS PARA CUBRIR EN RÉXIME DE INTERINIDADE UNHA PRAZA VACANTE DE AUXILIAR ADMINISTRATIVO DO CONCELLO DO PORRIÑO.

Asunto: Recurso de reposición.

Expediente: Relativo ás bases da convocatoria do proceso selectivo para cobertura en réxime de interinidade de unha praza vacante de auxiliar administrativo, polo sistema de oposición libre.

Departamento de: Secretaría. Sección de Persoal.

DECRETO

Visto o escrito de data 26-1-2017 (R.E. nº 665/26-1-2017) formulado por D. Eduardo Rejo Portela, na condición, que manifesta ter, de "Presidente de la Unión Provincial de la Central Central Sindical Independiente y de Funcionarios (CSI-F), con domicilio a efectos de notificación en C/ Marques de Riestra nº 18, Entreplanta-36001 PONTEVEDRA, Tlf 986 896 900-fax 986 896 901, móvil 671 035 612 e-mail: pontevedra@csi-f.es-local36@csi-f.es", di e solicita o seguinte:

"DICE:

1.- Que con fecha 27 de diciembre de 2016 fue publicado en el BOPPO nº 246 el siguiente anuncio: "PORRIÑO, O Persoal, oposición BASES REGULADORAS DA CONVOCATORIA DE PROBAS SELECTIVAS PARA CUBRIR EN RÉXIME DE INTERINIDADE UNHA PRAZA VACANTE DE AUXILIAR ADMINISTRATIVO. ANUNCIO

Por Resolución da Alcaldía, de data 16 de decembro de 2016, aprobáronse as seguintes bases de selección para a cobertura, en réxime de interinidade, dunha praza vacante de auxiliar administrativo, que quedou vacante por xubilación da titular, con posterioridade a aprobación da última oferta de emprego público.

BASES REGULADORAS DA CONVOCATORIA DE PROBAS SELECTIVAS PARA CUBRIR EN RÉXIME DE INTERINIDADE UNHA PRAZA VACANTE DE AUXILIAR ADMINISTRATIVO DO CONCELLO DO PORRIÑO (PONTEVEDRA).

1. OBXECTO

O obxecto das presentes bases e convocatoria é a urxente cobertura en réxime de interinidade de unha praza vacante de auxiliar administrativo, polo sistema de oposición libre, ao teor do artigo 10.1.a) do Real Decreto Legislativo 5/2015, do 30 de outubro, polo que se aproba o texto refundido da Lei do Estatuto Básico do Empregado Público (TRLEBE) e do artigo 23.2.a) da Lei 2/2015, do 29 de abril, do emprego público de Galicia (LEPGA). A devandita praza da plantilla do orzamento de 2012, prorrogado para o ano 2016, está encadrada dentro do persoal funcionario de carreira na escala de administración xeral, subescala auxiliar, grupo C, subgrupo C2, que quedou vacante por xubilación da titular, con posterioridade a aprobación da última oferta de emprego público.

2. DURACIÓN E CESE

O funcionario interino nomeado para cubrir a devandita praza interinamente cesará, ademais de polas causas previstas no artigo 10 e 63 TRLEBEP e 24 e 64 Galicia LEGPA, ou por calquera outra causa de perda de relación de servizo previstas na normativa de aplicación aos empregados públicos, cando finalice a causa que deu lugar a seu nomeamento, ou a praza sexa cuberta definitivamente ou sexa amortizada."

(...)

Por lo expuesto, SOLICITO:

Que se tenga por presentado este escrito, se sirva admitirlo, y se tenga por interpuesto en tiempo y forma RECURSO POTESTATIVO DE REPOSICIÓN contra LAS BASES REGULADORAS DE LA CONVOCATORIA DE PRUEBAS SELECTIVAS PARA CUBRIR EN RÉGIME DE INTERINIDADE UNA PLAZA VACANTE DE AUXILIAR ADMINISTRATIVO, que fueron publicadas con fecha de 27 de Diciembre de 2016 en el BOPPO nº 246 y en la página web del Concello de O Porriño, SE RETIREN LAS MISMAS y se NEGOCIEN CON LA REPRESENTACIÓN SINDICAL. "

(...)

"OTROSÍ SOLICITO: que conforme al Art. 117 de la Ley 39/2015, de 1 de octubre del Procedimiento Administrativo Común de las Administraciones Públicas, se declare la SUSPENSIÓN DE LA EJECUCIÓN DEL ACTO IMPUGNANDO dado que de la aplicación de las mismas se puede producir perjuicio para futuros aspirantes excluidos y a los ciudadanos en general.

(...)"

ANTECEDENTES DE FEITO

1º. As referidas bases, con data 27-12-2016, foron publicas no BOPPO nº 246, e no tableiro de edictos e na páxina web www.porremplego.org do concello do Porriño.

E o anuncio da convocatoria, con data de 2-2-2017, no Diario Oficial de Galicia (DOG), nº 23, e igualmente no citado tableiro de edictos e páxina web.

Concello do Porriño

2º. Contra as devanditas bases, con data 26-1-2017, D. Eduardo Rejo Portela mediante o citado escrito R.E. nº 665/26-1-2017, interpuxo o recurso potestativo de reposición anteriormente indicado.

4º. Con data 6-2-2017 (R.S. nº 438/2017), mediante fax practicouse ao recorrente o seguinte requirimento:

“REQUIRIMENTO PARA EMENDA DE DEFECTOS NA ACREDITACIÓN DA REPRESENTACIÓN

Mediante escrito de data 26-1-2017 (N/Rfa.: R.E. nº 665/26-1-2017), vostede, na condición que manifesta ter de “*Presidente de la Unión Provincial de la Central Central Sindical Independiente y de Funcionarios (CSI-F), con domicilio a efectos de notificación en C/ Marques de Riestra nº 18, Entreplanta-36001 PONTEVEDRA, Tlf 986 896 900-fax 986 896 901, móvil 671 035 612 e-mail:pontevedra@csi-f.es-local36@csi-f.es*”, di e solicita o seguinte:

“DICE:

1º.- *Que con fecha 27 de diciembre de 2016 fue publicado en el BOPPO nº 246 el siguiente anuncio: “PORRIÑO. O Persoal, oposición BASES REGULADORAS DA CONVOCATORIA DE PROBAS SELECTIVAS PARA CUBRIR EN RÉXIME DE INTERINIDADE UNHA PRAZA VACANTE DE AUXILIAR ADMINISTRATIVO. ANUNCIO*

Por Resolución da Alcaldía, de data 16 de decembro de 2016, aprobáronse as seguintes bases de selección para a cobertura, en réxime de interinidade, dunha praza vacante de auxiliar administrativo, que quedou vacante por xubilación da titular, con posterioridade a aprobación da última oferta de emprego público.

BASES REGULADORAS DA CONVOCATORIA DE PROBAS SELECTIVAS PARA CUBRIR EN RÉXIME DE INTERINIDADE UNHA PRAZA VACANTE DE AUXILIAR ADMINISTRATIVO DO CONCELLO DO PORRIÑO (PONTEVEDRA).

1. **OBJECTO**

O obxecto das presentes bases e convocatoria é a urxente cobertura en réxime de interinidade de unha praza vacante de auxiliar administrativo, polo sistema de oposición libre, ao teor do artigo 10.1.a) do Real Decreto Legislativo 5/2015, do 30 de outubro, polo que se aproba o texto refundido da Lei do Estatuto Básico do Empregado Público (TRLEBE) e do artigo 23.2.a) da Lei 2/2015, do 29 de abril, do emprego público de Galicia (LEPGA). A devandita praza da plantilla do orzamento de 2012, prorrogado para o ano 2016, está encadrada dentro do persoal funcionario de carreira na escala de administración xeral, subescala auxiliar, grupo C, subgrupo C2, que quedou vacante por xubilación da titular, con posterioridade a aprobación da última oferta de emprego público.

2. **DURACIÓN E CESE**

O funcionario interino nomeado para cubrir a devandita praza interinamente cesará, ademais de polas causas previstas no artigo 10 e 63 TRLEBE e 24 e 64 Galicia LEGPA, ou por calquera outra causa de perda de relación de servizo previstas na normativa de aplicación aos empregados públicos, cando finalice a causa que deu lugar a seu nomeamento, ou a praza sexa cuberta definitivamente ou sexa amortizada.”

(...)

Por lo expuesto, SOLICITO:

Que se tenga por presentado este escrito, se sirva admitirlo, y se tenga por interpuesto en tiempo y forma RECURSO POTESTATIVO DE REPOSICIÓN contra LAS BASES REGULADORAS DE LA CONVOCATORIA DE PRUEBAS SELECTIVAS PARA CUBRIR EN RÉGIME DE INTERINIDADE UNA PLAZA VACANTE DE AUXILIAR ADMINISTRATIVO, que fueron publicadas con fecha de 27 de Diciembre de 2016 en el BOPPO nº 246 y en la página web del Concello de O Porriño, SE RETIREN LAS MISMAS y se NEGOCIEN CON LA REPRESENTACIÓN SINDICAL.”

(...)

ÓTROSÍ SOLICITO: que conforme al Art. 117 de la Ley 39/2015, de 1 de octubre del Procedimiento Administrativo Común de las Administraciones Públicas, se declare la SUSPENSIÓN DE LA EJECUCIÓN DEL ACTO IMPUGNANDO dado que de la aplicación de las mismas se puede producir perjuicio para futuros aspirantes excluidos y a los ciudadanos en general.”

Como queira que o recurso interposto por vostede non é un acto de mero trámite, para os cales a representación se presume, se lle require para que, de conformidade con lo establecido en el artículo 5 da Lei 39/2015, de 1 de outubro do Procedemento Administrativo Común das Administracións Públicas, proceda a emendar a falta de acreditación da representación, por calquera medio válido en dereito, no prazo de dez días.

Poño mo seu coñecemento que, ata tanto se verifique a representación, por calquera medio válido en dereito que deixe constancia fidedigna, non se terá por realizado o acto a que se refire este requirimento.”

5º. Con data 17-2-2017, concedeuse ó trámite de audiencia aos demais interesados no procedemento, para que puideran alegar o que estimasen oportuno, sen que ata a data haxan feito uso da facultade concedida.

6º. Que en data 20-2-2017 rematou o prazo de 10 días concedido no referido requirimento para que o recorrente acreditase ter a representación para recorrer en reposición en representación da Central Central Sindical Independiente y de Funcionarios (CSI-F), e ao día da data non consta no expediente que acreditase tal representación.

7º. Emitiuse o informe técnico oportuno con proposta de resolución.

Aos anteriores antecedentes de feitos son de aplicación os seguintes,

FUNDAMENTOS DE DEREITO

Concello do Porriño

PRIMEIRO.- Convén analizar con carácter previo, por ser cuestión de orden formal de cuxa resolución de pende a procedencia do análise das cuestións de fondo formuladas, a relativa á admisión do recurso de reposición interposto. A este respecto, importa advertir o seguinte:

a) FALTA DE REPRESENTACIÓN PARA RECORRER

O presente recurso administrativo de reposición interposto é inadmisíbel por non acreditar o recorrente ter outorgada a representación da Central Sindical Independiente y de Funcionarios (CSI-F) para interpoñelo, ben con documento privado notarialmente lexitimado ben con apoderamento *apud acta* que deixase constancia fidedigna da súa existencia tal como prescribe o artigo 5 da Lei 39/2015, de 1 de outubro do Procedemento Administrativo Común das Administracións Públicas, e por conseguinte non se pode ter por realizado o recurso de reposición por falta da preceptiva representación legal, conforme dispón o precepto anteriormente citado.

Cando o recorrente que incorre nun defecto procedimental non o emende, como ocorre no presente caso, se debe apreciar tal deficiencia coas consecuencias que procedan, incluso a inadmisibilidade, ao deber recaer sobre o recorrente as consecuencias dun vicio que ha podido e non ha querido ou sabido remediar.

En consecuencia do antedito procede ditar resolución administrativa de inadmisión do recurso de reposición interposto, sen entra no fondo do asunto, por falta de representación para recorrer en representación da Central Sindical Independiente y de Funcionarios (CSI-F).

B) FALTA DE LEXITIMACIÓN ACTIVA PARA RECORRER

Aínda, que para o suposto de que o recorrente houbera acreditado ter a referida representación para recorrer, o que non fixo, tamén o presente recurso administrativo de reposición interposto é inadmisíbel por falta de lexitimación activa (interese lexítimo) polos pronunciamentos doutriniais e xurisprudenciais seguintes:

A ampliación da lexitimación activa no procedemento administrativo e no proceso produciuse, especialmente, mediante o recoñecemento do interese lexítimo como título lexitimador, que na súa concepción xurisprudencial aparece relacionado coa obtención de calquera beneficio económico ou moral ou a evitación dun prexuízo.

A STS do 20 de xaneiro de 2009 (recurso de casación 1238/2006) considera que a lexitimación activa atribúese en función da titularidade dun dereito ou dun interese lexítimo que estea en relación co obxecto do procedemento (ou coa pretensión material que sexa obxecto do proceso). Esta relación implica, segundo constante xurisprudencia do TS, que de obterse unha decisión administrativa (ou unha sentenza) favorable, producirose á parte recorrente un beneficio ou se lle evitaría un prexuízo, patrimonial, moral, mesmo profesional, de contido concreto e efectivo. Aínda que esta xurisprudencia sempre foi proclive a entender a lexitimación nun sentido favorable ao seu outorgamento, non pode, con todo, ser interpretada nunha forma tan ampla que conduza a recoñecer unha acción pública en defensa da legalidade, fóra dos concretos casos en que a Lei expresamente a admita.

En calquera caso, esta lexitimación debe estar relacionada co obxecto do procedemento de tal forma que se liga moi intimamente co fondo do asunto ou cuestión material que suscite.

Pola contra, o Tribunal Supremo non reconece a lexitimación fundada en “*el mero interés en la legalidad*” o en “*motivos extrajurídicos, susceptibles de satisfacer apetencias, deseos o gustos personales, alejados del interés auténticamente legitimador objeto de protección legal*”.

O Tribunal Constitucional, en STC 85/2008, de 21 de xullo, ten sinalado que “*el interés legítimo se caracteriza como una relación material unívoca entre el sujeto y el objeto del procedimiento (o de la pretensión tratándose del proceso), de tal manera que el acto administrativo resultante del procedimiento (o su anulación) produzca automáticamente un efecto positivo o negativo actual o futuro pero cierto, debiendo entenderse tal relación referida a un interés en sentido propio, cualificado y específico, actual y real. Se trata de la titularidad potencial de una ventaja o un utilidad jurídica, no necesariamente de contenido patrimonial, por parte de quien inicia el procedimiento o ejercita la pretensión, que se materializaría de prosperar ésta*”.

A amplitude coa que a xurisprudencia vén interpretando a lexitimación e a substitución do concepto de interese directo polo de interese lexítimo, non chega ata o extremo de que non se condicione, en todo caso, a lexitimación á existencia dun interese real. Por dicilo con palabras do Tribunal Constitucional (STC 143/1987) o interese lexítimo, “*equivale a titularidad potencial de una posición de ventaja o de una utilidad jurídica por parte de quien solicita la iniciación de un procedimiento (o ejercita la pretensión) y que se materializaría de prosperar la correspondiente petición*” (SSTC 60/1982, 62/1983, 257/1988 e 97/1991, entre outras).

Como sinalan a doutrina do TC e a xurisprudencia do TS, a expresión “interese lexítimo” (que utiliza tamén o artigo 24.1 CE), aínda cando sexa un concepto diferente e máis amplo que o de “interese directo”, que empregaba a lexislación preconstitucional, ha de entenderse referida a un interese en sentido propio, cualificado ou específico (Sentenza do Tribunal Constitucional 257/1989, do 22 de decembro), o que no ámbito desta Sala do Tribunal Supremo ha levado a insistir na relación unívoca entre o suxeito e o acto ou resolución do procedemento administrativo (ou o obxecto da pretensión, cando se trata do proceso) e presupón, por tanto, que a resolución administrativa poida repercutir, directa ou indirectamente, pero de modo efectivo e acreditado, é dicir, non meramente hipotético, potencial e futuro, na correspondente esfera xurídica de quen alega a súa lexitimación, e, en todo caso, ha de ser certo e concreto, sen que baste, por tanto, a súa mera invocación abstracta e xeral ou a mera posibilidade da súa acaecemento (SSTS do 4 de febreiro de 1991, do 17 de marzo e 30 de xuño de 1995 e 12 de febreiro de 1996, 9 de xuño de 1997 e 8 de febreiro de 1999, entre outras moitas; SSTC 60/1982, 62/1983, 257/1988 e 97/1991, 195/1992 E 143(1994 E ATC 327/1997).

A lexitimación como interesado presupón, por tanto, que a resolución administrativa que se adopte no procedemento poida repercutir, directa ou indirectamente, pero de modo efectivo e acreditado, é dicir, non meramente hipotético, potencial e futuro, na correspondente esfera xurídica de quen alega a súa lexitimación, e, en todo caso, ha de ser certa e concreta, sen que baste, por tanto, a súa mera invocación abstracta e xeral ou a mera posibilidade do seu acaecemento.

Concello do Porriño

O artigo 4.2 da Lei 39/2015, de 1 de outubro do Procedemento Administrativo Común das Administracións Públicas (LPACAP) atribúe a titularidade de intereses lexítimos colectivos, nos termos nos que a lei recoñeza, ás asociacións e organizacións representativas de intereses económicos e sociais. No mesmo sentido, os artigos 7.4 LOPX e 19.1.b) LXCA. Isto non obsta a que un individuo con interese persoal e cualificado pode tamén actuar en defenderse por si mesmo, aínda que o procedemento e a resolución que se adopte afecte a unha pluralidade de persoas.

O punto crucial na apertura xurisprudencial da lexitimación no procedemento administrativo e no proceso foi o da defensa dos intereses colectivos e difusos. A tendencia foi, tanto no Tribunal Constitucional como no Tribunal Supremo a recoñecer a apertura da lexitimación aos individuos, asociacións e corporacións para a defensa dos intereses colectivos e difusos, especialmente naqueles casos en que, defendendo estes ante a Administración e os Tribunais, o cidadán esta defendendo o seu propio circulo vital que resulta afectado, como en materias de urbanismo, saúde e medio ambiente; cando a Lei non se adiantou a recoñecer a existencia dunha acción popular.

O Tribunal Supremo (STS do 25 de marzo de 2002) esta abrindo tamén novos camiños ao recoñecemento deste tipo de lexitimación, aínda cando moitas veces o recoñecemento dela ponse en relación cun punto de conexión co circulo vital do intereses da corporación, asociación ou particular recorrente. Frecuentemente, este punto de conexión son as relacións de veciñanza.

Constitúe principio xeral en materia de lexitimación corporativa a esixencia de que debe existir un vínculo ou conexión entre a organización que pretende intervir en procedemento administrativo e o obxecto deste, vínculo ou conexión que se visualiza mediante o exame dos fins estatutarios da Asociación ou Corporación e que se traducen na existencia ou non dun interese profesional ou económico que pode resultar afectado pola decisión que se adopte no procedemento; interese que, en calquera caso, ha de ser cualificado ou específico (STC 252/2000, do 30 de outubro).

A STC 14 febreiro 1991 lembra que ou dereito á tutela xudicial efectiva non é absoluto nin incondicionado, senón que debe someterse ao cumprimento dos requisitos procesuais que legalmente se impoñan, ou que supón que ou dereito á tutela xudicial véxase igualmente satisfeito cando a resposta obtida consiste na negativa para entrar na cuestión de fondo exposta, sempre que esa negativa atópese xustificada de maneira motivada e razoable na falta de cumprimento dous requisitos legalmente esixidos para acceder ás distintas accións recursos previstos polo ordenamento procesual (SSTC 37/1982, 93/1984 E 62/1989).

A sentenza do TC. Sala 1ª, de 13-9-2004, nº 142/2004 resume a doutrina do tribunal sobre esta materia e establece:

“La cuestión de la legitimación activa de los sindicatos en el orden contencioso-administrativo ha sido ya objeto de diversos pronunciamientos por parte de este Tribunal que han conformado un cuerpo de doctrina jurisprudencial consolidada y estable. Esta doctrina, tal y como ha sido recogida en la STC 112/2004, de 12 de julio, FJ 4, con remisión a otras anteriores (SSTC 101/1996, de 11 junio, FJ 2, 7/2001, de 15 de enero, FFJJ 4 y 5; y 24/2001, de 29 de enero, FJ 3, puede resumirse en los siguientes puntos:

Concello do Porriño

a) Debemos partir; en primer lugar, de un reconocimiento abstracto o general de la legitimación de los sindicatos para impugnar ante los órganos del orden jurisdiccional contencioso-administrativo decisiones que afecten a los trabajadores, funcionarios públicos y personal estatutario. Como afirmamos en la STC 210/1994, de 11 de julio, Los sindicatos desempeñan, tanto por el reconocimiento expreso de la Constitución (arts. 7 y 28) como por obra de los tratados internacionales suscritos por España en la materia (por todos, Pacto internacional de derechos económicos, sociales y culturales, art 8 o arto 5, parte 11, Carta social europea), una función genérica de representación y defensa de los intereses de los trabajadores que, como ya ha sostenido la doctrina de este Tribunal, no descansa solo en el vínculo de la afiliación, sino en la propia naturaleza sindical del grupo. La función de los sindicatos, pues, desde la perspectiva constitucional, "no es únicamente la de representar a sus miembros, a través de los esquemas del apoderamiento y de In representación del Derecho privado. Cuando la Constitución y la Ley los invisten con la función de defender los intereses de los trabajadores, les legitiman para ejercer aquellos derechos que, aun perteneciendo en puridad a cada uno de los trabajadores uti singulus, sean de necesario ejercicio colectivo" (STC 70/1982, FJ 3), en virtud de una función de representación que el sindicato ostenta por sí mismo, sin que deba condicionarse necesariamente su actividad a la relación de pretendido apoderamiento ínsita en el acto de afiliación, que discurre en un plano diverso del de la acción propiamente colectiva (SSTC 70/1982, 37/1983, 59/1983 s 187/1987 EDJ 1987/1866 217/1991, entre otras). Por esta razón, es posible reconocer en principio legitimado al sindicato para accionar en cualquier proceso en que estén juego intereses colectivos de los trabajadores" (STC 210/1994, de 11 de Julio, FJ 3). Queda así clara "la relevancia constitucional de los sindicatos para la protección y defensa, incluso jurisdiccional, de los derechos e intereses de los trabajadores" (STC 7/2001, de 15 de enero, FJ 5).

b) Ahora bien, desde la STC 101/1996, de 11 de junio, venimos exigiendo que esta genérica legitimación abstracta o general de los sindicatos, reconducible a su relevancia constitucional, se proyecte de un modo particular sobre el objeto de los recursos que entablen ante los Tribunales mediante un vínculo o conexión entre la organización que acciona y la pretensión ejercitada. Y ello porque, según recordamos allí, citando de nuevo la STC 210/1994, de 11 de julio, FJ 4 s "la función constitucionalmente atribuida a los sindicatos no alcanza a transformarlos en guardianes abstractos de la legalidad, cualesquiera que sean las circunstancias en que este pretenda hacerse valer. Se trata, en definitiva, de aplicar a estas personas jurídicas asociativas singulares la misma exigencia que se aplica a cualquier otra persona física o jurídica para reconocerle la posibilidad de actuar en un proceso: ostentar interés legítimo en él. Por tanto, concluimos en la STC 101/1996, de 11 de junio, la legitimación procesal del sindicato en el orden jurisdiccional contencioso-administrativo, en cuanto aptitud para ser parte en un proceso concreto o legitimatio ad causam, "ha de localizarse en la noción de interés profesional o económico; interés que ha de entenderse referido en todo caso a "un interés en sentido propio, cualificado o específico" (STC 97/1991, FJ 2 con cite de la STC 257/1988). Interés que, doctrinal y jurisprudencialmente, viene identificado en la obtención de un beneficio o la desaparición de un perjuicio en el supuesto de que prospere la acción intentada, y que no necesariamente ha de revestir un contenido patrimonial" (STC 101/1996, de 11 de junio, FJ 2).

c) En definitiva, hemos señalado con reiteración que para poder considerar procesalmente legitimado a un sindicato no basta con que este acredite /a defensa de un interés colectivo o la realización de una determinada actividad sindical, dentro de lo que hemos denominado "función genérica de representación y defensa de los intereses de los trabajadores" (STC 101/1996, de 11 de junio, FJ 2). Debe existir, además, un vínculo especial y concreto entre dicho sindicato (sus fines, su actividad, etc.) y el objeto del debate en el pleito de que se trate, vincula o nexo que habrá de ponderarse en cada caso

Concello do Porriño

y que se plasma en la noción de interés profesional o económico, traducible en una ventaja o beneficio cierto, cualificado y específico derivado de la eventual estimación del recurso entablado (SSTC 7/2001; de 15 de enero, FJ 5; Y 24/2001, de 29 de enero, FJ 5)."

Cabe soste que no caso que nos ocupa (impugnación das bases da citada convocatoria) non se da conexión, vínculo ou engarce entre o recorrente e o obxecto do recurso. En efecto, non é necesario que este tipo de base sexan negociadas cos sindicatos porque non é un suposto de intervención obrigatoria do sindicatos porque así o sinala expresamente o propio Acordo regulador das condicións de emprego do persoal funcionario do concello do Porriño e a negociación das bases non está entre as materias legalmente suxeitas a negociación colectiva. De modo que o sindicato recorrente non pode pretender a negociación porque non é unha materia obxecto de negociación, [excluída da negociación consonte o artigo 34.1 da Lei 9/1987, de 12 de xuño, de órganos de representación, determinación das condicións de traballo e participación do persoal ao servizo das Administracións Públicas, o artigo 37.2 do Real Decreto Legislativo 5/2015, de 30 de outubro, polo que se aproba o texto refundido da Lei do Estatuto Básico do Empregado Público, artigo 153.2 da Lei 2/2015, de 29 de abril, do emprego público de Galicia, e o artigo 30.2.3 do Acordo Regulador das condicións de emprego do persoal funcionario do Concello do Porriño (BOPDEPO, nº 126, de 1-7-2011), este último determina que las bases de persoal interino serán comunicadas a representación legal dos traballadores (o que se fixo despois da publicación das bases con data de 27-12-2016 no BOPPO, nº 246, no Taboleiro de edictos, e na páxina web do Concello do Porriño) ao tratarse dunhas bases para a convocatoria, de uso frecuente nas administracións públicas para nomeamentos interinos que non son inadecuadas para os efectos de poder dar satisfacción ás necesidades da administración dun nomeamento ou contratación rápida, e áxil, e neste senso xa se ha pronunciado o Tribunal Supremo na súa sentenza de 23 de setembro de 2002, rec, 2738/1998, lembrando que as esixencias dos principios institucionais de igualdade, mérito e capacidade resaltan con todo o seu vigor cando se proxectan sobre o ingreso na función pública de carreira "*pero no pueden proyectarse con el mismo nivel de intensidad sobre el personal interino, cuya selección, como dice el precitado Auto de 12 de diciembre 1999, lógicamente exige menos rigor en la selección*", nesta mesma liña a sentenza núm. 751/2007 de 26 de decembro do Tribunal Superior de Xustiza do País Vasco (Sala do Contencioso-Administrativo).

Tendo en conta o anteriormente exposto para dar resposta a se o sindicato recorrente ostentaría a lexitimación activa (interese lexitimo) prevista no artigo 4 da LPACAP, hai que argumentar que o sindicato recorrente carece de lexitimación por non darse os requisitos seguintes:

-Non ser titular dun dereito ou dun interese lexitimo que estea en relación co obxecto do recurso que se ligue moi intimamente co fondo do asunto. Esta relación implica, segundo constante xurisprudencia do TS, que de obterse unha decisión administrativa favorable que producise ao recorrente un beneficio ou se lle evitaría un prexuízo, patrimonial, moral, mesmo profesional, de contido concreto e efectivo.

-Non existe un interese en sentido propio, cualificado ou específico, unha relación unívova entre o suxeito e o acto impugnado que presupoñan, por tanto, que a resolución administrativa poida repercutir, directa ou indirectamente, pero de modo efectivo e

Concello do Porriño

acreditado, é dicir, non meramente hipotético, potencial e futuro, na correspondente esfera xurídica do sindicato recorrente.

-Non están en xogo dereitos e intereses colectivos de traballadores.

-Non existir prexuízo económico o profesional..

-Non se acredita, polo recorrente o interese lexítimo dos seus afiliados no concello, en relación ao acto administrativo impugnado.

-Carecer dun interese lexítimo na anulación do acto impugnado, xa que só pode defender intereses colectivos e neste caso as bases recorridas afecta soamente a un proceso de selección para provisión interina de tres prazas vacantes de operarios de obras e servicios mediante contrato de duración determinada de interinidade, mediante concurso oposición. Considerándose por ende que non está en discusión un interese colectivo, de maneira que só os afectados polo concurso oposición poderían cuestionar as bases da convocatoria impugnada. Esta non produciría ningún beneficio directo e inmediato á parte recorrente, agás a defensa da legalidade.

Por conseguinte, non cabe recoñecer lexitimación ao sindicato CSI-F para accionar fronte á pura legalidade, nin para defender os potenciais intereses de futuros empregados públicos interinos dos que non ostentan a súa representación; carecendo do interese lexítimo para interpoñer o presente recurso ao non afectar o acto impugnado aos seus intereses.

En consecuencia do antedito procede ditar unha resolución administrativa de inadmisión do recurso interposto, sen entrar no fondo do asunto, por falta de lexitimación activa do recorrente.

SENGUNDO.- Este órgano administrativo é competente para resolver o recurso de reposición interposto e, polo tanto, para adoptar a presente resolución, de conformidade co disposto no artigo 123 da Lei 39/1995, de 1 de outubro, do Procedemento Administrativo Común das Administracións Pública en harmonía co artigo 209 do Real Decreto 2.568/1986, de 28 de novembro, polo que se aproba o Regulamento de Organización, Funcionamento e Réxime Xurídico das Entidades Locais.

En consecuencia do antedito procede ditar resolución administrativa de inadmisión do recurso de reposición interposto, sen entra no fondo do asunto, por falta de representación para recorrer en representación da Central Central Sindical Independiente y de Funcionarios (CSI-F).

Vistos os preceptos legais citados e demais de xeneral ou concordante aplicación, esta Alcaldía,

RESOLVE

1º. Declarar inadmisibile o recurso potestativo de reposición interposto por D. Eduardo Rejo Portela, mediante o citado escrito R.E. nº 665/26-1-2017, sen entrar no fondo do asunto, por falta de representación para poder recorrer en representación da Central Central Sindical Independiente y de Funcionarios (CSI-F).

Concello do Porriño

2º. Notificar esta resolución ao recorrente e publicala no taboleiro de edictos e páxina web www.porremplego.org, do concello do Porriño.

Contra a presente resolución, que pon fin á vía administrativa, poderán os interesados interpoñer recurso contencioso-administrativo no prazo de dous meses, contados desde o día seguinte ao da súa notificación ou publicación, ante a Xulgado do contencioso administrativo de Pontevedra, de acordo co previsto nos artigos 8 a 10 e 46.1 da Lei 29/1998, do 13 de xullo, reguladora da Xurisdición Contencioso-Administrativa. Todo iso, sen prexuízo de que se poida exercitar, no seu caso, calquera outro recurso que se estime procedente.

O manda e asina a Sra. Alcaldesa D. Eva García de la Torre, no Porriño a vinte e tres de febreiro de dous mil dezasete.

